

BOSNA I HERCEGOVINA
FEDERACIJA BOSNE I HERCEGOVINE
KANTON SARAJEVO
KANTONALNI SUD U SARAJEVU
Broj: 65 0 P 643674 22 Gž
Sarajevo, 11.06.2024. godine

Kantonalni sud u Sarajevu u vijeću koje čine sudije Edina Kršlak, kao predsjednik, te Nađa Seferović i Edin Bičo, kao članovi, u pravnoj stvari tužitelja: 1. J. M. iz P., Ulica M. P. broj .., 2. P. B. iz P., Ulica D. .., 3. P. V. iz P., Ulica D., 4. M. rođ. P. R. iz S., Ulica Dž. B. broj .., 5. P. S. iz P., Ulica I. G. broj .. i 6. T. rođ. P. V. iz P., Ulica M. P. broj .., koje zastupa advokat Makarević Murisa iz Sarajeva, protiv tuženih: 1. Općina Novo Sarajevo, kojeg zastupa Općinsko pravobranilaštvo, 2. T. S. iz S., Ulica R. F. S. broj .., 3. H. S. iz S., Ulica Č. S. broj .. i 4. A. J. A. iz S., Ulica H. broj .., koje zastupa privremeni zastupnik Hajro Hota, advokat iz Sarajeva, radi utvrđenja prava vlasništva, vrijednost spora 31.000,00 KM, odlučujući po žalbi tužitelja protiv Presude Općinskog suda u Sarajevu broj 65 0 P 643674 18 P od 09.12.2021. godine, u sjednici vijeća održanoj dana 11.06.2024. godine, donio je

P R E S U D U

Žalba se odbija i prvostepena presuda potvrđuje.

O b r a z l o ž e n j e

Prvostepenom presudom je odlučeno:

„ I Tužbeni zahtjev kojim je predloženo utvrđenje da su tužitelji J. rođ. P. (S.) M. JMB ... sa dijelom 1/5, P. (S.) B. JMB .. sa dijelom 1/5, P. (S.) V. JMB ... sa dijelom od 1/5, M. rođ. P. (S.) R. JMB ... sa dijelom 1/5, P. (V.) S. JMB ... sa dijelom 2/15 i T. rođ. P. (V.) V. JMB ...sa dijelom 1/15, putem dosjelnosti, stekli pravo vlasništva na parcelama koje u naravi predstavljaju parcele označene kao k.č. ... livada površine 2055 m², k.č. .. livada G. V. površine 317 m², k.č. .. livada G. V. površine 400 m² po starom premjeru, što po novom premjeru odgovara parcelama dio k.č. .., dio k.č. .. i dio k.č. .. k.o. N. S. I, što tu tuženi Općina Novo Sarajevo, T. (N.) S., H. udv. M. preudata Č. S. i J. A. A. dužni priznati to pravo tužiteljima te trpiti da ZK Uredu Općinskog suda u Sarajevu temeljem ove presude izbrišu upisani suvlasnici T. S. sa dijelom od 1/15, H. ud. M., preudata Č. S. sa dijelom od 3/5, J. A. A. sa dijelom 1/6 i Općina Novo Sarajevo sa dijelom od 1/6 na naprijed označenim nekretninama iz ZKU broj .. SP_K. te sljedstveno tome upišu tužitelji s naprijed utvrđenim suvlasničkim dijelovima na nekretninama iz ZKU broj .. SP_K., u roku od 30 dana, kao i da sud naloži ZK uredu Općinskog suda u Sarajevu da nakon pravomoćnosti ove presude briše upisane suvlasnike T. S. sa dijelom od 1/15, H. ud. M., preudata Č. S. sa dijelom od 3/5, J. A. A. sa

dijelom 1/6 i Općinu Novo Sarajevo sa dijelom od 1/6 na naprijed označenim nekretninama iz ZKU broj .. SP_K., a kao suvlasnike upiše J. rođ. P. (S.) M. JMB .. sa dijelom 1/5, P. (S.) B. JMB .. sa dijelom 1/5, P. (S.) V. JMB ... sa dijelom od 1/5, M. rođ. P. (S.) R. JMB ... sa dijelom 1/5, P. (V.) S. JMB .. sa dijelom 2/15 i T. rođ. P. (V.) V. JMB ... sa dijelom 1/15, odbija se kao neosnovan.

II Nalaže se tužiteljima da tuženim nadoknade troškove parničnog postupka i to prvotuženom Općina Novo Sarajevo u iznosu od 4.675,00 KM, a privremenom zastupniku II, III i IV tuženih - advokatu Hota Hajri u iznosu od 4.874,80 KM, u roku od 30 dana.“

Protiv navedene presude žalbu su izjavili tužitelji zbog povrede odredaba parničnog postupka, pogrešno ili nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja i pogrešne primjene materijalnog prava. U žalbi je, prije svega, istaknuto da je obrazloženje pobijane presude kontradiktorno i u suprotnosti sa dispozitivom, što istu čini nezakonom i nepodobnom za preispitivanje. Navedeno je da je prvostepeni sud pravilno cijenio kopije katastarskog plana Službe za imovinskopravne i geodetske poslove i katastar nekretnina od 17.05.2015. godine u vezi sa nalazom vještaka geodetske struke struke, kao i odluke CRPC broj ... od 03.09.1998. godine, ali da je pogrešno cijenio izjave tužitelja. Naime, prvostepeni sud je utvrdio da su tužitelji nasljednici iza umrlog P. (P.) T., ali je propustio da utvrdi da su tužitelji, po odredbama člana 58. stav 6. Zakona o stvarnim pravima F BiH, savjesni posjednici iza umrlog, a što su postali nasljeđivanjem iza umrlih P. T. i njegovih nasljednika P. S. i P. V.. Prema navodima žalbe, pravilnom ocjenom izvedenih dokaza utvrđuje se činjenica da su tužitelji u posjedu predmetnih parcela još od 1968. godine, kada je uspostava novog premjera zatekla njihovog prednika kao posjednika istih. Takođe, prema odredbama Zakona o nasljeđivanju tužitelji su savjesni posjednici, a njihov posjed proizlazi iz zemljišnoknjižnog stanja koje se vodi u katastarskom operatu Općine Novo Sarajevo koji predstavlja državnu službenu evidenciju i za koji važi načelo povjerenja u upisano stanje, pa je nejasno kako i na koji način prvostepeni sud zaključuje da tužitelji nisu dokazali samostalni i neprekidan posjed predmetnih nekretnina. Nadalje, navedeno je da su, suprotno utvrđenju prvostepenog suda tužitelji u neprekidnom posjedu predmetnih nekretnina, a da tuženi nisu izveli niti jedan dokaz da bi osporili navedenu činjenicu. Nakon što je istaknuto da se tužbeni zahtjev mogao usvojiti, ako ništa, u odnosu na tužene od II do IV, a odbiti u odnosu na Općinu Novo Sarajevo, predloženo je da se žalba uvaži i pobijana presuda preinači na način da se tužbeni zahtjev usvoji uz naknadu troškova postupka, ili da se presuda ukine i predmet vrati na ponovni postupak prvostepenom sudu.

U odgovoru na žalbu prvotuženi je osporio sve navode tužitelja.

Nakon što je ispitao pobijanu presudu u granicama propisanim članom 221. Zakona o parničnom postupku (Službene novine Federacije BiH broj 53/03, 73/05, 19/06 i 98/15), ovaj sud je donio odluku kao u izreci.

Žalba nije osnovana.

Predmet tužbenog zahtjeva su nekretnine-parcele označene kao k.č. .. livada površine 2055 m², k.č. .. livada G. V. površine 317 m², k.č. .. livada G. V. površine 400 m² po starom premjeru, što po novom premjeru odgovara parcelama dio k.č. .., dio k.č. .. i dio k.č. .. k.o. N. S. I.

Prvostepeni sud je nakon provedenog postupka utvrdio da je od 1968. godine kao posjednik nekretnina upisanih u PL .. k.o N. S. I bio upisan P. (T.) V., odnosno prednik V i VI tužitelja. Odlukom Komisije za imovinske zahtjeve raseljenih lica i izbjeglica od 03.09.1998. godine potvrđeno je da je 01.04.1992. godine P. V. bio savjestan posjednik nekretnina i to k.č. ..., .., .., .., .., .. i ... upisanih u PL broj .. k.o N. S. I i kuće i zgrade izgrađenih na k.č. .. i .., te je nadležnim sudskim i opštinskim organima naloženo da ovo lice uvedu u posjed predmetnih nekretnina u roku od 60 dana od dana podnošenja zahtjeva za uvođenje u posjed. Rješenjem nadležnog organa prvotuzenog od 15.12.2006. godine, utvrđeno je da je sa danom 16.05.2003. godine po sili zakona prestalo državno vlasništvo na gradskom građevinskom zemljištu označenom kao k.č .. i .. upisanih u ZKU broj .. k.o K. (u kojem su kao zk korisnici upisani P. S. i P. V.) i na k.č. ..., .. i ... k.o K. kojem odgovaraju parcele novog premjera k.č .. upisana u PL ..., k.č. .. upisana u PL ... i k.č. ..upisana u PL .. (u kojima su prednici tužitelja upisani kao katastarski posjednici). Takođe, prema ZKU broj .. k.o K. od 21.06.2006. godine, parcele starog premjera k.č .. i .. su bile uknjižene kao društvena svojina s pravom korištenja P. S. s dijelom 1/4 i P. V.a s dijelom 3/4, odnosno da su u PL ... i .. k.o N. S. I bili upisani P. V. i P. S..

Sporne parcele k.č ..., .. i ..., ranije upisane u ZKU .. k.o K., bile su upisane kao društveno vlasništvo s pravom korištenja II, III i IV tuženih, a na osnovu Rješenja Općine Novo Sarajevo od 15.12.2006. godine na istima je upisano pravo vlasništva T. (N.) S. sa dijelom od 1/15, H. ud. M., preudata Č. S. sa dijelom od 3/5, J. A. A. sa dijelom 1/6 i Općina Novo Sarajevo sa dijelom od 1/6.

Prvostepeni sud je utvrdio da sporne nekretnine nisu bile predmet ostavinskih postupaka. Imajući u vidu da je Zakon o osnovama vlasničkih odnosa koji je stupio na snagu 10.10.1995. godine izostavio odredbu o zabrani sticanja prava vlasništva dosjelošću na nekretninama u državnom vlasništvu, prvostepeni sud je ocjenom svih provedenih dokaza zaključio da tužitelji nisu dokazali da su od 10.10.1995. do 10.10.2015. godine bili u samostalnom i neprekidnom posjedu predmetnih nekretnina, pa je u skladu sa članovima 58. i 324. Zakona o stvarnim pravima odbio tužbeni zahtjev.

Odluku o troškovima postupka prvostepeni sud je donio na osnovu člana 383. stav 1., člana 395. i člana 386. stav 1. u vezi sa članom 369. stav 1. i 2. ZPP-a, u skladu s Tarifom o nagradama i naknadi troškova za rad advokata u Federaciji BiH.

Ovakva presuda prvostepenog suda navodima žalbe nije dovedena u pitanje.

Ne stoje žalbeni razlozi određeni članom 208. stav 1. ZPP-a. Suprotno navodima žalbe prvostepeni sud je, odlučujući o postavljenom tužbenom zahtjevu, dozvolio provođenje svih dokaza koji su predloženi u toku postupka, u presudi je naveo sve provedene dokaze saglasno njihovom sadržaju, te je sve provedene dokaze pravilno cijenio, posebno i zajedno, nakon čega je pravilno i potpuno utvrdio činjenično stanje na osnovu slobodne ocjene dokaza, po članu 8. ZPP-a. Na osnovu potpuno i pravilno utvrđenog činjeničnog stanja prvostepeni sud je pravilno primijenio materijalno pravo, odnosno Zakon o

stvarnim pravima Federacije BiH (Službene novine Federacije BiH broj 66/13 i 100/13), te je donio odluku o odbijanju tužbenog zahtjeva za koju je u obrazloženju dao valjane razloge koje prihvata i ovaj sud. Takođe, suprotno navodima žalbe, prvostepeni sud je kod obrazloženja pobijane presude u potpunosti postupio po odredbama člana 191. stav 4. ZPP-a, jer je izložio navode stranaka, činjenice koje su stranke iznijele i dokaze koji su izvedeni, naveo je kako je ocijenio dokaze, te je naveo koje je materijalno pravo i iz kojih razloga primijenio.

Članom 32. stav 1. Zakona o vlasničko-pravnim odnosima (Službene novine FBiH broj 6/98, 29/03) je određeno da posjednik stječe dosjelošću pravo vlasništva na nepokretnoj stvari koja je u vlasništvu druge osobe, protekom deset godina savjesnog i zakonitog posjeda. Stavom 2. istoga člana je određeno da posjednik stječe dosjelošću pravo vlasništva na nepokretnoj stvari koja je u vlasništvu druge osobe protekom dvadeset godina savjesnog posjeda.

I Zakon o stvarnim pravima na jednak način reguliše sticanje prava vlasništva dosjelošću, pa je članom 58. stav 1. određeno da samostalni posjednik stiče dosjelošću pravo vlasništva na nekretnini, ako mu je posjed zakonit i savjestan, a nije pribavljen silom, prijetnjom ili zloupotrebom povjerenja, protekom deset godina neprekidnoga posjedovanja. Stavom 2. istoga člana je određeno da samostalni posjednik nekretnine, čiji je posjed savjestan, stiče dosjelošću vlasništvo na nekretnini protekom dvadeset godina neprekidnog posjedovanja.

Suprotno navodima žalbe, pravilno je prvostepeni sud zaključio da tužbeni zahtjev nije osnovan, jer tužitelji nisu dokazali da su neprekidno koristili predmetne nekretnine. Datum od kojeg se počinje računati dosjelost je 16.05.2003. godine, kada je stupio na snagu Zakon o građevinskom zemljištu Federacije Bosne i Hercegovine, a ne, kako je to pogrešno zaključio prvostepeni sud od 10.10.1995. godine, kada je na snagu stupio Zakon o osnovama vlasničkih odnosa. Naime, Zakonom o građevinskom zemljištu koji je bio na snazi do 16.05.2003. godine i to prema odredbi člana 4. na gradskom građevinskom zemljištu nije moglo postojati pravo svojine, pa se do prestanka važenja tog zakona ne može ni računati vrijeme potrebno za sticanje prava vlasništva dosjelošću.

Iz svih dokaza koji su izvedeni pred prvostepenim sudom, pa čak i iz izjava prvotужiteljice i petotужitelja proizlazi nespornom činjenica da tužitelji počevši od 16.05.2003. godine nisu držali u svom posjedu predmetne nekretnine, niti su izvodili dokaze na tvrdnje da su po njihovom odobrenju iste koristila druga lica. Prvostepeni sud je detaljno obrazložio na osnovu kojih provedenih dokaza i iz kojih razloga je došao do zaključka da predmetne parcele nisu korištene od tužitelja, pa nema potrebe da se isti razlozi ponavljaju i u ovoj odluci.

Iz sadržaja odredbi člana 7. stav 1. i 123. stav 1. ZPP proizilazi dužnost stranaka da iznesu činjenice i izvedu dokaze prikladne za sticanje uvjerenja suda u istinitost tvrdnji od kojih zavisi osnovanost zahtjeva stranaka, odnosno istinitost tvrdnji na kojima stranke zasnivaju svoje zahtjeve. Tužitelji nisu dokazali da su od 16.05.2003. godine posjedovali predmetne nekretnine, pa je prvostepeni sud pravilno zaključio da je njihov zahtjev za utvrđenje prava vlasništva dosjelošću na predmetnim nekretninama neosnovan.

Kako ne stoje navodi žalbe, a u toku postupka i donošenjem prvostepene presude nisu učinjene povrede odredbi postupka na koje se pazi po službenoj dužnosti, ovaj sud je u skladu sa članom 226. ZPP-a žalbu odbio kao neosnovanu i prvostepenu presudu potvrdio.

PREDSJEDNIK VIJEĆA

S u d i j a
Edina Kršlak